

Teresa Radwańska, Emil Zaitz, Jacek Reyniak

Kraków - Śródmieście. Klasztor OO Dominikanów

Informator Archeologiczny : badania 9, 187-188

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Bezpośrednio pod obecną powierzchnią użytkową stwierdzono mur kamienny zamykający pierwotnie północną fasadę Sukiennic. Kamiennie-ceglany fundament filaru środkowego wyraźnie dostawiony był do muru poprzecznego, w okresie renesansowej przebudowy obiektu.

Podkreślić należy, iż w wymienionym gotyckim, północnym murze szczytowym Sukiennic /poniżej progów obecnych bram wjazdowych/ nie zaobserwowano otworów wejściowych do budynku. Podobne obserwacje poczyniono również w czasie badań sprzed kilku laty, prowadzonych w południowej części obiektu. Według wszelkiego prawdopodobieństwa istniejące obecnie na osi północ-południe główne; podwójne otwory wjazdowe do Sukiennic zostały wykonane w okresie znacznie późniejszym.

KRAKOW - SUKIENNICE

patrz
średniowiecze

KRAKOW - SRODMIESCIE
Klasztor OO Dominikanów

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Teresa Radwańska, mgr Emil Zaitz /autor sprawozdania/ i mgr Jacek Reyniak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Trzeci sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne, zabudowania klasztorne i refektarz /kościół św. Trójcy ??/ oraz cmentarz klasztorny.

Badania ratownicze prowadzono w północnym skrzydle krużganków, w wykopie instalacyjnym usytuowanym wzdłuż południowej ściany znanej od dawna budowli romańskiej, a użytkowanej obecnie jako refektarz klasztorny.

Refektarz. Odsłonięto dolną część portalu romańskiego i ściany oraz jej fundament, ponadto dolną część ściany i fundament budowli dostosowanej do refektarza od strony zachodniej. Fundamenty refektarza i budowli przylegającej od zachodu wykonane były z kamieni wapiennych. Stopa fundamentu refektarza posadowiona była znacznie głębiej niż stopa budowli przylegającej. Nie stwierdzono poziomu użytkowego odpowiadającego chronologicznie portalowi romańskiemu.

Warstwy kulturowe. Przy murze fundamentowym refektarza i budowli dostawionej od zachodu występowały pozostałości wczesnośredniowiecznej /X-XIII w./ i średniowiecznej warstwy kulturowej /?/. Brak zarysów wkopów fundamentowych.

Jamy. W wykopie stwierdzono 3 jamy. Jama 1 wystąpiła na południe od muru fundamentowego refektarza, pod dnem wkopów grobowych. W jej wypełnisku stwierdzono ułamki kości zwierzęcych, grudki polepy, węgle drzewne, pręślik gliniany oraz fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych, pozwalających na datowanie obiektu pomiędzy końcem X a drugą połową XI w. Jamy 2 i 3 stwierdzone zostały przy murze fundamentowym refektarza /przecięte przez fundament ?/, pod dnem wkopów grobowych. W ich wypełniskach wystąpiły ułamki kości zwierzęcych, węgle drzewne, grudki polepy, fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych /XII - 1 poł. XIII w./ i średniowiecznych /XIII w./ oraz grudki zaprawy wapiennej, pojedyncze ułamki dachówek ceramicznych /1/ i 1 okruch cegły. Datowanie i określenie relacji jamy 2 i 3 z fundamentem refektarza będzie możliwe dopiero po przeprowadzeniu szczegółowej analizy materiału zabytkowego.

Cmentarz klasztorny. Poniżej pozostałości posadzki IV zalegała warstwa "wkopów grobowych", w obrębie której przebadano 10 pochówków sprzed powstania posadzki IV lub z okresu jej istnienia i 2 groby z okresu istnienia posadzki III. Zmarli układani byli w trumnach drewnianych, z głową na zachód. W 1 grobie wystąpił medalik brązowy.

Poziomy użytkowe krużganków. Stwierdzono pozostałości 4 poziomów użytkowych:

Posadzka IV - podsypka piasku, miejscami resztki wylewki zaprawy wapiennej z negatywami płytek posadzkowych lub z fragmentami płytek ceramicznych o wymiarach 19-20 x 4-5 cm. Poziom ten położony został w XVI w. prawdopodobnie w miejsce wcześniejszego poziomu użytkowego krużganków lub poziomu związanego z portalem budowlą romańskiej. Posadzka IV użytkowana była do 2 połowy XVII w.

Posadzka III - podsypka piasku i wylewka zaprawy z negatywami ceramicznych płytek posadzkowych o wymiarach 19-20 x 19-20 cm. Poziom ten założony został w 2 połowie XVII w. /po okupacji klasztoru przez wojska szwedzkie w 1656 r. lub po pożarze klasztoru w 1668 r. / i użytkowany był do początków XIX w.

Posadzka II - wylewka zaprawy z negatywami kamiennych płytek posadzkowych i luźne płytki piaskowca o wymiarach 20-30 x 29-30 x 5-6 cm. Powstała pomiędzy 1810 a 1820 r. i użytkowana była do końca XIX w.

Posadzka I - współczesny poziom użytkowy krużganków. Wykonana jest z płytek cementowych o wymiarach 20 x 20 x 2 cm. Założona została w ostatnich latach XIX w. w czasie restauracji krużganków prowadzonej przez Z. Hendla.